

Meditatie Verhalen bij kaarslicht

Lang geleden, toen ik nog geen theologie studeerde en nog helemaal geen dominee was, kreeg ik als redactielid van het Amsterdamse kerkblad 'Horizon' en klein boekje in handen van theoloog en verhalenverteller Pete Pronk. De recensie die ik er toen over schreef, kan ik inmiddels niet meer vinden, het boekje staat nog steeds in mijn kast. 'De Kaarsenmaker en zeven andere verhalen.' Het is een heel klein, eenvoudig uitgegeven boekje, dat makkelijk in een enveloppe zou passen. Geen kleurrijk uitgegeven voorleesverhaal, maar een werkboekje om zelf als verhalenverteller mee aan de slag te gaan.

Het titelverhaal past heel mooi bij de donkere dagen van Kerst. Het gaat over gewone mensen in een gewone wereld, die als je goed luistert toch ook wel iets sprookjesachtigs heeft. En wat die gewone mensen meemaken zou je misschien wel een wonder kunnen noemen. Het verhaal vertelt over een kaarsenmaker die in een eenvoudige hut boven in de bergen woont. Daar maakt hij zijn kaarsen, 's avonds bij het licht van de maan. Op wonderlijke wijze brengt hij het licht dat op zijn handen schijnt in het hart van iedere kaars. In de herfst gaat hij naar het dal, op zijn bakfiets, om zijn kaarsen te verkopen. Overal waar hij binnenkomt, steekt hij een kaars aan. De mensen vragen hem: vertel ons je geheim! En de kaarsenmaker vertelt verhalen, maar zijn geheim vertelt hij niet. Tenslotte heeft hij nog zeven kaarsen over als hij bij een groot en donker huis aankomt. Als hij aanklopt, hoort hij niets. De deur is niet op slot. Voorzichtig gaat hij naar binnen. Hij maakt zich bekend als de kaarsenmaker, maar hij hoort niets. Totdat er van boven een stem klinkt "Ga weg!" Hij probeert deze persoon te bereiken, maar opnieuw klinkt er: "Ga weg, ik ben ziek!" De kaarsenmaker belooft dat hij zal gaan. Maar eerst zal hij een kaars aansteken. Net als bij de andere mensen, zingt hij daarbij een oud lied en de zieke valt in slaap. Zo blijft de kaarsenmaker zeven kaarsen lang. De zieke wijkt en ze delen elkaars verhalen. Alleen zijn geheim vertelt de kaarsenmaker niet. Tenslotte moet de kaarsenmaker vertrekken. Hij moet nieuwe kaarsen gaan maken. Met moeite neemt hij afscheid. Het volgende jaar komt hij terug en het jaar daarop weer. Dan laat de voormalige zieke weten dat ze met hem mee op reis wil. Ze gaat met hem mee naar het eenvoudige hutje in de bergen. Maar zijn geheim vertelt hij haar niet. Want hij heeft er geen woorden voor. Als de kaarsenmaker tenslotte zelf ziek wordt, gaat zij naar zijn werkplaats. In het licht van de volle maan ziet ze de laatste kaars waar hij mee bezig was. Die neemt ze mee en bij zijn bed steekt ze die kaars aan. Met zijn laatste adem zegt de kaarsenmaker tegen haar: "Je hebt je eigen geheim gevonden."

Inmiddels heb ik een theologiestudie achter de rug en ben ik al enkele jaren dominee. Kerst is een tijd voor verhalen en ik was op zoek naar een mooi verhaal, passend bij Kerst én bij het jaarthema 'Verbinden door verhalen. Zo viel mijn oog op dat kleine boekje waar ik zoveel jaren geleden een recensie over moest schrijven en dat inmiddels niet meer verkrijgbaar is. Dat wonderlijke verhaal over de kaarsenmaker en zijn geheim. Of is het wel een geheim? Gaat het verhaal er niet over dat hij open staat om zijn gaven en zijn licht te delen met anderen en zo verbinding tussen mensen te brengen. Het is een mooi verhaal voor Kerst én Advent. In de Advent zijn we onderweg naar een geheim waar geen woorden voor zijn. We steken kaarsen aan, elke week eentje meer, om bij dat licht zicht op het geheim te krijgen. Het geheim dat misschien geen geheim is maar een openstaan voor wat er (vanuit de Hemel) komen kan. Dat is immers wat het woord Advent betekent: komst. Zo delen we met elkaar verhalen die ons verbinden met de inspiratie van de komende Vredevorst.

Ds. Sara Dondorp. Gepubliceerd in het Maandblad voor de Protestantse Gemeente te Chaam c.a. 73 jaargang nr 10 'De Kaarsenmaker en zeven andere verhalen', Pete Pronk, uitgeverij Narratio, 1997